

Dosarul nr. 2ra-1468/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Buiucani (O. Parfeni)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

DECIZIE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul:
judecătorii:

Iulia Sîrcu
Nina Vascan
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Tatiana Ravenco,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Ravenco
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării
dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 4 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea de apel declarată de Tatiana Ravenco și s-a menținut hotărârea din 27
noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 20 iulie 2017 Tatiana Ravenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului
la judecare în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 13 iulie 2016 a depus cerere
de chemare în judecată împotriva Primarului orașului Cahul cu privire la anularea actelor
administrative, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada
absenței forțate de la serviciu și repararea pagubei morale. După examinarea cauzei timp
de 4 luni și 12 zile, la data de 25 noiembrie 2016 Judecătoria Cahul a pronunțat
dispozitivul hotărârii prin care a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată.

În opinia reclamantei, Judecătoria Cahul a examinat cauza privind litigiul individual
de muncă cu depășirea termenului de judecare a cauzei, fără a avea un temei plauzibil.

Totodată, a invocat prevederile art.192 alin.(3) din Codul de procedură civilă, care
prevede că, pot fi stabilite prin lege unor categorii de pricini civile termene de judecare
mai reduse, iar conform art. 355 alin.(4) din Codul muncii, instanța de judecată va
examina cererea de soluționare a litigiului individual de muncă în termen de cel mult 30

de zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia și va emite o hotărâre cu drept de atac conform Codului de procedură civilă.

Reclamanta a menționat că, nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 30 noiembrie 2016 a contestat-o cu apel, în conformitate cu prevederile art.236 din Codul de procedură civilă.

A afirmat că, conform normelor imperative supra citate, hotărârea motivată urma să fie întocmită și la 27 decembrie 2016 dosarul să fie expediat în adresa Curții de Apel Cahul. În temeiul art.367 alin. (3) din Codul de procedură civilă, după expirarea termenului de depunere a apelului, prima instanță este obligată să expedieze a doua zi instanței de apel dosarul împreună cu apelurile depuse și înscrisurile alăturate care nu au fost prezentate în primă instanță. Astfel, în speță termenul de depunere a cererilor de apel expirase la 26 decembrie 2016.

Tatiana Ravenco a explicat că, întrucât instanța de fond se afla în întârziere și a încălcat termenele direct stabilite prin lege, la 22 iunie 2017 a depus cerere de accelerare a întocmirii hotărârii motivate, așa cum depășirea termenelor imperative sus indicate vădit aduc atingere dreptului la un recurs efectiv garantat prin art. 13 CEDO.

A susținut că, încălcarea termenului la judecarea cauzei în prima instanță i-a provocat o stare de neliniște și incertitudine soldată cu un disconfort psihologic total, or, nefiind în necunoștință de cauză care ar fi argumentul instanței de fond la respingerea cererii de chemare în judecată, prin neîntocmirea hotărârii motivate și neexpedierea dosarului la Curtea de Apel Cahul, a fost torturată psihologic.

A mai adăugat că, la data depunerii prezentei cereri, hotărârea motivată nu era întocmită, astfel fiind în drept de a depune prezenta cerere. Or, conform art. 2 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă.

Reclamanta Tatiana Ravenco a solicitat constatarea încălcării termenului rezonabil la judecarea cauzei nr. 15-2-2336-19072016 în instanța de fond, Judecătoria Cahul, și încasarea pagubei morale în cuantum de 50 000 de lei.

Prin hotărârea din 27 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea depusă de către Tatiana Ravenco a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 4 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de Tatiana Ravenco și s-a menținut hotărârea din 27 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La data de 5 iunie 2018 Tatiana Ravenco a declarat recurs împotriva deciziei din 4 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile adoptate sunt pasibile de a fi casate, deoarece instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat legea.

A menționat că, instanța de apel făcând o apreciere, prin cumulul criteriilor de care se apreciază rezonabilitatea termenului de examinare a cauzei, a conchis că perioada de referință în speță 13 iulie 2016- 25 noiembrie 2016 nu depășește limita rezonabilității.

A afirmat că, instanța de apel a trecut cu vederea perioada de referință indicată în cererea de apel, și anume după data pronunțării dispozitivului hotărârii Judecătorei Cahul din 25 noiembrie 2016 și până la data de 20 iulie 2017- data depunerii cererii pe prezenta cauză.

Tatiana Ravenco a invocat că instanțele de judecată nu au luat în considerare prevederile art. 236 alin.(5) din Codul de procedură civilă.

Recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 4 aprilie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 5 iunie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 25 iunie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea cauzei, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință.

Prin încheierea din 8 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Tatiana Ravenco, a fost considerat admisibil, fiind transmis în Colegiul lărgit pentru a fi examinat în fond.

În conformitate cu art. 441 și art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului, verificând în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi probe.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul în limitele invocate pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Tatiana Ravenco este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii depuse de Tatiana Ravenco din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Tatiana Ravenco a solicitat constatarea încălcării dreptului său la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile nr. 15-

2-2336-19072016, și încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova a sumei de 50 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii depuse de către Tatiana Ravenco.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Tatiana Ravenco, a ajuns la concluzia netemeinicii acestuia, menținând hotărârea instanței de fond.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții de Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că, soluția dată de către instanțele ierarhic inferioare este greșită.

În conformitate cu art. 4 din Codul de procedură civilă, sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice și asociațiilor lor, ale autorităților publice și ale altor persoane care sunt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă și ale altor raporturi juridice, precum și în apărarea intereselor statului și ale societății, în consolidarea legalității și a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

În conformitate cu art. 192 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pricinile civile se judecă în prima instanță în termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sunt: complexitatea pricinii, comportamentul participanților la proces, conduita instanței judecătorești și a autorităților relevante, importanța procesului pentru cel interesat. Respectarea termenului rezonabil de judecare a pricinii se asigură de către instanță.

Conform art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta Lege și de legislația procesuală civilă.

Totodată, Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, în art. 6 § 1, statuează că, orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent și imparțial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Cerința Convenției trebuie raportată la fiecare caz în parte, luând în considerare durata procedurii, natura pretențiilor, complexitatea procesului, comportamentul autorităților competente și al părților, dificultatea dezbaterilor, aglomerarea rolului instanței și exercitarea căilor de atac.

Judecarea procesului într-un termen rezonabil are ca scop înlăturarea incertitudinii în care se găsesc părțile prin restabilirea, cât mai curând posibil, a drepturilor încălcate și

prin reinstaurarea legalității, care trebuie să guverneze toate raporturile juridice într-un stat de drept, ceea ce constituie o garanție a unui proces echitabil.

Articolul 4 alin. (2) și (3) din Legea sus menționată prevede că, instanța de judecată care examinează în fond cauza, organul de urmărire penală, autoritatea implicată în proces sau, după caz, executorul judecătoresc ori autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești prezintă Ministerului Justiției un raport motivat privind modul de respectare a termenului rezonabil și, după caz, dosarul sau o copie de pe dosar.

Raportul privind modul de respectare a termenului rezonabil se prezintă în scris și va conține: numele și prenumele judecătorului, ale reprezentantului autorității implicate în proces, ale executorului judecătoresc sau ale reprezentantului autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești; date despre acțiunile procesuale întreprinse, termenele de realizare și motivarea acestora; date despre acțiunile procesuale întreprinse în vederea accelerării procedurii de judecare, după caz; alte date relevante privind respectarea termenului rezonabil.

Din suportul probatoriu anexat la materialele cauzei și, anume, din raportul motivat (f.d.39-40), rezultă că, la data de 13 iulie 2016 Tatiana Ravenco a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Primarului orașului Cahul cu privire la anularea actelor administrative, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru și repararea pagubei morale.

Conform fișei de repartizare a dosarului, cauza civilă a fost repartizată în mod automat judecătorului Dumitru Bosîi.

Prin încheierea din 18 iulie 2016 a Judecătoriei Cahul, cauza a fost acceptată spre examinare, fiind numită ședința de judecată pentru data de 12 august 2016. Tot, la aceeași dată a fost emisă încheierea, prin care s-a atras în proces, din oficiu, Primăria orașului Cahul în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului.

Ședința de judecată din data de 12 august 2016 a fost amânată pentru a se acorda posibilitatea părților de a contesta încheierea privind respingerea cererii de încetare a procesului.

La ședința din data de 22 septembrie 2016, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Direcția Generală de Învățământ, întrucât aceasta urma să fie înștiințată despre examinarea cauzei, termenul de judecată s-a prelungit pentru data de 27 octombrie 2016.

La data de 27 octombrie 2016 a avut loc examinarea cauzei civile în fond, fiind acordat termen părților pentru a se pregăti de faza susținerilor verbale.

În ședința din data de 18 noiembrie 2016 au fost ascultate susținerile verbale, cauza fiind amânată pentru deliberarea și pronunțarea hotărârii.

La data de 25 noiembrie 2016, Judecătoria Cahul a pronunțat pe cauza vizată hotărârea judecătorească.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă: a) participanții la proces, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, solicită în mod expres acest lucru. Termenul de 30 de zile este un termen de decădere; b) participanții la proces, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, depun cerere de apel; c) hotărârea judecătorească urmează să fie recunoscută și executată pe teritoriul altui stat.

Materialele cauzei atestă că, la 30 noiembrie 2016, în termenul prevăzut de lege, Tatiana Ravenco a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 25 noiembrie 2016 a Judecătoriei Cahul.

În temeiul art. 236 alin. (6), (8) din Codul de procedură civilă, în cazurile prevăzute la alin. (5), completul de judecată va întocmi hotărârea integrală în termen de 15 zile de la data solicitării, atacării sau pronunțării dispozitivului hotărârii, după caz. Hotărârea integrală se remite participanților la proces în termen de 5 zile.

Art. 367 alin.(3) din Codul de procedură civilă, prevede că după expirarea termenului de depunere a apelului, prima instanță este obligată să expedieze a doua zi instanței de apel dosarul împreună cu apelurile depuse și înscrisurile alăturate care nu au fost prezentate în primă instanță.

Judecătoria Cahul, contrar normelor de drept citate, a expedit cauza civilă respectivă instanței de apel la data de 21 iulie 2017, adică peste 7 luni de la expirarea termenului în care urmau a fi efectuate acțiunile date.

Or, conform jurisprudenței CEDO, caracterul rezonabil al duratei procedurilor judiciare trebuie apreciat în funcție de circumstanțele cauzei și luând în considerare durata procedurii, natura pretențiilor, complexitatea procesului, comportamentul autorităților competente și al părților, dificultatea dezbatărilor, aglomerarea rolului instanței și exercitarea căilor de atac.

În circumstanțele date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Ravenco împotriva Primarului orașului Cahul cu privire la anularea actelor administrative, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru și repararea pagubei morale, s-a aflat spre examinare în instanța de fond în perioada 13 iulie 2016 – 21 iulie 2017, respectiv un an și opt zile, fapt care constituie o încălcare a dreptului Tatianeii Ravenco la judecarea în termen rezonabil a cauzei.

La acest capitol, Colegiul apreciază critic poziția instanței de apel precum că, la caz întârzieri neconforme nu au fost constatate.

Or, instanța de recurs reiterează că, Judecătoria Cahul încălcând termenele prevăzute de lege, a expedit cauza civilă nr. 15-2-2336-19072016 la Curtea de Apel peste 7 luni de la expirarea termenului de depunere a apelului.

Mai mult, la data de 22 iunie 2016, peste aproximativ 6 luni de la depunerea apelului Tatiana Ravenco a depus cerere privind accelerarea întocmirii hotărârii motivate, însă aceasta a fost lăsată fără răspuns. Or, careva probe care ar atesta contrariul celor indicate, Ministerul Justiției al Republicii Moldova la materialele cauzei nu a prezentat.

Subsecvent, se menționează prevederile art. 5 alin. (1) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, care statuează că în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum și a costurilor și a cheltuielilor de judecată.

Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului.

Prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se repară indiferent de vinovăția instanței de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărârilor judecătorești sau a instituției de stat debitoare.

Mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, de durata încălcării și de importanța procesului pentru reclamant.

Colegiul menționează că, odată cu formularea acțiunii în prezenta speță, Tatiana Ravenco a pretins și la compensarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei.

Instanța de recurs reține că, quantumul prejudiciului moral pretins de către Tatiana Ravenco în sumă de 50 000 de lei este vădit disproporționat și excesiv în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității.

Or, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Quantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Totodată, la determinarea quantumului prejudiciului moral se ține cont de miza (interesul) pentru reclamant, care relevă importanța sau scopul pentru persoana care pretinde violarea dreptului său la un termen nerezonabil.

Având în vedere că specificul cauzei civile nr. 15-2-2336-19072016 se referă la litigiile de muncă, în speță miza pentru reclamanta Tatiana Ravenco viza doar însăși examinarea cauzei civile, interesul acesteia rezumându-se doar la soluționarea cât mai rapidă a unei acțiuni aflate pe rolul instanței de judecată.

În consecința celor relatate și având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale cauzate, starea de stres și frustrare cauzate Tatianei Ravenco, instanța de recurs dispune de a încasa din contul bugetului de stat gestionat de Ministerul Finanțelor prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul reclamantei/recurenteii prejudiciul moral în mărime de 2 000 de lei, sumă care, în opinia instanței, poate fi considerată ca o compensare ce ar aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate, la caz reclamantei Tatiana Ravenco.

Din considerentele menționate supra și având în vedere că instanța de apel și prima instanță au emis hotărâri neîntemeiate, dictate de concluzii nemotivate, aprecierea arbitrară a suportului probator și interpretare eronată a cadrului legal ce guvernează

raportul material-litigios, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității admiterii recursului declarat de către Tatiana Ravenco, casării integrale a deciziei din 4 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 27 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere parțială a acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. b), 445 alin.(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat către Tatiana Ravenco.

Se casează decizia din 4 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 27 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Ravenco împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral și se emite o nouă hotărâre, prin care se admite parțial acțiunea depusă de către Tatiana Ravenco.

Se constată încălcarea dreptului Tatianeii Ravenco la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile nr. 15-2-2336-19072016 prin examinarea acesteia în perioada 13 iulie 2016 – 21 iulie 2017.

Se încasează din contul bugetului de stat gestionat de Ministerul Finanțelor prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul Tatianeii Ravenco suma de 2 000 (două mii) de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei civile.

În rest, pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral se respinge.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu